

Lövskogar i Dals Eds kommun

1988:3

Bertil Lundahl

LÄNSSTYRELSEN ÄLVSBORGS LÄN

ISSN 0347 - 8564

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Inledning

Metodik

Naturvärdesbedömning

Allmänt om Lövskogarna i Dals Eds kommun

Lövträdens förekomst i lövskogarna i Dals Eds kn

Lövträdens förekomst i barrdominerade skogar i Dals Eds kommun

Objektbeskrivning

Förteckning över beskrivna områden

Översiktskarta

INLEDNING

Föreliggande inventering är utförd på uppdrag av länsstyrelsen i Älvsborgs län. Fältarbetet har utförts i två omgångar dels i febr - mars 84 och dels i juli 86. Något område blev inventerat först i okt 86.

METODIK

Flygbildstolkningen har utförts av Roland Andersson som också utförde det fältarbete som gjordes under 1984. För flygbildstolkningen har använts svartvita flygbilder i skala 1:30 000. En första preliminär avgränsning gjordes på den topografiska kartan i samband med tolkningen. Avgränsningarna har sedan preciserats på den ekonomiska kartan i samband med fältinventeringen.

Under fältarbetet antecknades uppgifter om trädslagsfördelning, trädens grovlek och eventuella skogsvårdsåtgärder. Vidare gjordes anteckningar om buskskiktets sammansättning och utseende liksom, i den mån tidpunkten på året tillät det, fältskiktets. I övrigt antecknades sådant som ansågs ha betydelse för naturvärdesbedömningen, både av positiv art såsom: träd med bohål, lågor, torrakor och högstubbar, bergväggar, vattendrag, källor, kärr, intressant flora och fauna, och av negativ art såsom avverkningar, gallringar, vägar och kraftledning.

En del- uppgifter om faunan och floran har lämnats av Stefan Hult. Vidare har några uppgifter hämtats från Flora över Dal.

REDOVISNING

Varje bestånd har fått en kort beskrivning där skogstypen angetts. I vissa områden ingår mer än en skogstyp och detta har då redovisats.

De skogstyper som är aktuella i Dals Eds kommun är

1. Trivialblandskog Blandskog av asp, björk, Bälg, al av örttyp etc, andelen lövträd över 50 %. Fältskikt av örttyp eller smalbladig grästyp.
2. Blandskog med ädellövinslag Blandskog av triviällöv med ett inslag av ädellöv över 10 %. Andelen lövträd över 50 %.
3. Björkskog Mer än 50 % björk.
4. Ädellövblandskog Blandskog av några eller av alla av följande trädslag: ask, alm, lind, lönn och ek. Ädellövdelen över 50 %.
5. Hedekskog Mer än 50 % ek. Fältskikt av ris-typ eller smalbladig grästyp (kruståtel, fårsvingel).
6. Lindskog Mer än 50 % lind.
7. Ekhage Mer än 70 % ek. Betat.
8. Hagmark med blandade lövträd Inget av lövträden når upp till 70 %. Betat.

(Procentsatserna gäller volym, ej stammantal)

Vid indelningen i skogstyper har en viss förenkling av verkligheten varit nödvändig. Det har många gånger varit omöjligt att ange alla variationer som finns i bestånden. Ibland har en uppdelning i delområden med avvikande skogstyp skett. I beskrivningen till beståndet finns uppgifter om ev delområden och deras skogstyp och belägenhet.

När det gäller bestånd som utgör ädellövskog i juridisk mening (mer än 50 % ädla lövträd och mer än 70 % lövinnehåll) har bokstavskombinationen ÄLL angetts. Faller endast delar av beståndet inom denna kategori. anges ÄLL (delar).

Efter skogstyp följer en kort beskrivning av trädslagsfördelningen. Här redovisas vilka som dominerar (över 50 % tillsammans av lövträdsandelen). Även beteckningar som inslag (över 10 %) och stort eller betydande inslag (över 20 %) har använts. Procentsatserna är använda mer som riktvärden beroende på den stora svårighet det är att avgöra exakt hur mycket det finns av varje trädslag. Trädslag som förekommer sparsamt har blivit redovisade som "övriga trädslag". När det gäller trädgrovlek för skogen som helhet har använts begrepp som grov, medelgrov och klen skog. Någon gång har även begreppet slyskog använts. För enskilda träd har även använts begreppet mycket grov. Beteckningen är en subjektiv uppskattning och varierar beroende på trädslag. Aspar med 30-40 cm brösthöjdsdiameter har klassats som grova, medan gråalar i samma dimension har klassats som mycket grova.

När det gäller buskskiktet har dominerande art eller arter redovisats. Övriga förekommande buskarter har för det mesta tagits med men då helt utan bedömning av hur vanlig arten är. Ibland har beteckningen "inslag" använts även för buskarter, men betyder då bara att en art förekommer inom området.

För bedömning av fältskiktet har använts skogshögskolans boniteringssystem med beteckningar som smalbladig grästyp. Även fuktighetsgraden hos fältskiktet är med någon gång, t ex sumpig högörtstyp.

Även uppgifter om vilket trädslag som dominerar förnyringen finns med i beståndsbeskrivningen. Vidare finns i vissa fall uppgifter om hålträd, lågor, torrakor och döende lövträd som har betydelse för faunan och floran.

Under rubriken Fauna och Flora har uppgifter om beståndets växt- och djurliv tillfogats. Vissa av uppgifterna har inhämtats under inventeringen och andra har tagits ur Flora över Dal eller lämnats av Stefan Hult. Urvalet av arter är subjektivt. Exklusiva lundarter är noterade, medan exempelvis blåsippan utelämnats då den förekommer i de flesta bestånd.

NATURVÄRDESBEDÖMNING

Skogsbestånden har klassats i en tregradig skala där klass 1 motsvarar det högsta naturvärdet. Klass-1-objekten är enligt min bedömning så värdefulla att de förtjänar skydd i form av reservatsbildning eller liknande. Många av klass-3-objekten borde å andra sidan kunna bevaras genom tillämpning av 21 § skogsvårdslagen.

Vid klassningen har jag ej använt något poängsystem eller liknande utan den är en subjektiv sammanvägning av ett stort antal faktorer såsom

- Storlek. Ett stort område är värdefullare än ett litet.
- Skogens "mognad" som ekosystem. Ett mått härpå har varit trädens ålder och grovlek. Förekomst av torrakor, högstubbar, lågor, innanrötade träd och träd med bohål.
- Förekomst av sällsynta eller hotade. djur- och växtarter.
- Områdets variationsgrad. Förekomst av småbiotoper som bäckar, källor, kärr, stränder, vattenfall, lodytor etc.
- Frihet från vissa mänskliga ingrepp såsom gallringar i avverkningar, vägar, bebyggelse, kraftledning etc.
- Sällsynthet. Skogstyper som är sällsynta har ansetts värdefullare än vanliga skogstyper.

ALLMÄNT OM LÖVSKOGARNA I DALSED SKOGSKOMMUN

Lövskogarna i Dals Eds kommun är koncentrerade till Örekilsälvens dalgång och sjön Stora Les omgivning där bestånden ligger insprängda här och var i ett barrdominerat landskap. Vidare finns många lövbestånd kring Grundsjön och Sandsjön och i området runt sjöarna Grann och Torrsjön.

Lövskogarna i kommunen växer i stort sett enbart på marker med god näringstillgång. Fältskiktet är vanligen av låg- eller högörtstyp, i några bestånd av bredbladig grästyp och i något enda bestånd av smalbladig grästyp.

Den vanligaste skogstypen är Trivialblandskog av örttyp. Denna skogstyp kan grovt delas in i två skilda undertyper, dels den typ med stort inslag av gråal som förekommer vid Örekilsälvens dalgång och i några bestånd vid Eds samhälle. Dels den typ som domineras av asp och björk i olika proportioner. I buskskiktet överväger oftast hassel i denna typ.

I gråalstypen förekommer andra trädslag som tillsammans har mer än 50 % av volymen. Det vanligaste av dessa är asp. Buskskiktet domineras av hägg, och i fältskiktet förekommer ofta rödblåra.

En skogstyp som har stor likhet med trivialblandskog av örttyp är blandskog med ädellövinslag denna skogstyp är relativt vanlig i kommunen. Denna skogstyp skulle man också kunna dela in i två undertyper:

I gråalstypen utgörs ädellövinslaget vanligtvis av alm, någon gång av ask.

I den andra typen med asp- och björkdominans består oftast ädellövinslaget av olika trädslag som ask, ek, lind, lönn och alm. I övrigt överensstämmer dessa undertyper med sina motsvarigheter inom trivialblandskog av örttyp.

Björkskog är sällsynt inom kommunen. Den som förekommer är oftast av sumpbjörkskogskaraktär. Bl a i en del av bestånd i förekommer denna skogstyp.

Ädellövblandskog förekommer bara i bestånd 4 och 36.

Lindskog förekommer bara i några rasbranter som ingår i bestånd 31 och 50.

Hedekskog är också en sällsynt skogstyp den finns i delar av bestånd 8, 29 och 35.

Även hagmarker är sällsynta i kommunen. I bestånd 20 är några delar ekhagar, och i bestånd 57 består en del av hagmark med blandade lövträd. I övrigt saknas praktiskt taget hagmark i kommunen.

LÖVTRÄDENS FÖREKOMST I LÖVSKOGARNA I DALSDALS KOMMUN

<u>Björk.</u>	Både glas- och vårtbjörk vanliga och spridda i kommunen.
<u>Asp.</u>	Allmän och spridd i kommunen.
<u>Gråal.</u>	Allmän i delar av kommunen, t ex Örekilsälvens dalgång.
<u>Klibbal.</u>	Spridd, dock ej så vanlig som gråal.
<u>Rönn.</u>	Relativt vanlig, spridd.
<u>Sälg.</u>	Relativt vanlig, spridd.
<u>Hägg.</u>	Trädformen av hägg är vanligast i gråalsområdet. övrigt spridd, relativt vanlig.
<u>Skogsek</u>	relativt vanlig i delar av kommunen.
<u>Bergek.</u>	Två lokaler i kommunen enligt Flora över Dal. Tyvärr har jag inte räknat med denna art vid inventeringen, men att arten är ovanlig inom kommunen visar uppgifterna i Flora över Dal.
<u>Lind.</u>	Relativt vanlig i delar av kommunen.
<u>Ask.</u>	Relativt vanlig inom delar av kommunen.
<u>Alm.</u>	Ovanligare än ek, lind, ask, dock vanligaste ädellövträdet inom gråalsområdet.
<u>Skogslönn</u>	Förekommer i många av bestånden, men oftast med ett fåtal individer i varje bestånd. I bestånden ingår oftast även andra ädellövträd.
<u>Sykomorlönn</u>	Förekommer i området runt Eds samhälle. Ovanlig art som tycks sprida sig. Införd.
<u>Bok.</u>	Förekommer endast som enstaka planterade träd i Dals Eds kommun.
<u>Fågelbär.</u>	Enstaka träd förekommer, troligen som odlingsrest.

- Apel. Förekommer som odlingsrest vid torp, men även vild eller förvildad i några bestånd.
- Knäckepil Enstaka träd förekommer, bl a vid Sandsjön. Troligen naturlig.
- Oxel. Enstaka planterade träd förekommer vid gamla torp. Enstaka små exemplar av oxel hittar man här och var. De är troligen förvildade.
- Poppelarter Förekommer i några bestånd. Införda arter.

LÖVTRÄDENS FÖREKOMST I BARRDOMINERADE SKOGAR I DALS EDS KOMMUN (Från sly i ungskog etc bortses här)

Björk och asp förekommer ofta. Klibbal, rönn och sälg förekommer relativt ofta, gråal mindre ofta. Övriga lövträd förekommer sällan eller inte alls.

Nr 1 Dalen i Nössemark

Landskap

Byn Dalen ligger vackert vid Stora Le inramad av höga bergbranter. Lövskog växer nu på gamla betes- och ängsmarker och på några nedlagda åkrar runt byn.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp, med inslag av sumpbjörkskog runt bäcken från Anderstjärn.

Asp och björk dominerar trädskiktet. Grova aspar och ekar finns i området, i övrigt är skogen klen till medelgrov. Övriga trädslag är klibbal, rönn, sälg, ask, lönn, gran och tall. Föryngringen domineras bitvis av gran, framförallt i sumpbjörkskogen där björkarna är skärm för granen. Aspföryngring dominerar inom övriga delar. Flera hålträd finns i området, döda och döende aspar och björkar finns tämligen talrikt.

Buskskiktet domineras av hassel med inslag av hägg, brakved, en och nypon. Fältskiktet varierar med bredbladig grästyp, lågört och små bitar med högört. I sumpbjörkskogen dominerar vass, kärrviol och blåtåtel.

Fauna och flora.

Biotop för hotade växt- och djurarter.

Bedömning

Klass I

Nr 2 Bomarken

Skogstyp

Björkskog med ädellövinslag.

Skogen är klen till medelgrov. Björken dominerar, inslag av ek och tall finns.

Buskskiktet är glest med hassel som dominerande art. Fältskiktet är av bredbladig grästyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 3 Sörskottan

Landskap

Gården Sörskottan ligger vackert med sjöutsikt åt två håll och omgiven av lövskog.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Grova ekar finns och intill gården även grova askar och lönnar. Ekarna är kvar sedan området användes som hagmark. I övrigt består skogen av yngre träd av björk, gran, sälg, klibbal, rönn, ask, lind och tall. Björk, gran, sälg och ek samdominerar trädskiktet. I vissa delar är granföryngringen stark.

Hassel är dominerande i buskskiktet. Fältskiktet är av lågörttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 4 Nordskotten (ÄLL)

Skogstyp

Ädellövblandskog.

Lind och ek dominerar trädskiktet med ett betydande inslag av asp. Dessa trädslag finns i grova dimensioner, det gäller även för sälg, lönn och alm. Några mycket grova lindar finns inom området. Övriga trädslag är björk, klibbal, rönn, ask, gran och tall.

Föryngringen domineras av rotskott från lind, även asp- och granföryngring förekommer. Enstaka grova lågor och tu makor av asp, Bälge, lind, ek och lönn finns.

Buskskiktet, som bitvis är tätt består av hägg och hassel, men även skogstry och röda vinbär finns. Fältskiktet är av lågörtstyp.

Fauna och flora

Kattuggla påträffades vid inventeringen.

Bedömning

Området, som är litet, har höga naturvärden såsom ädellövskog med många gamla grova, träd i. Ovanlig skogstyp inom kommunen. Klass 2.

Nr 5 Rävmarken

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Skogen, som till största delen är klen till medelgrov, domineras av björk och asp. Övriga trädslag är klibbal, rönn, sälg, ek, ask, lind, lönn, gran och tall. Grova björkar förekommer bitvis. Vid ett raserat hus finns även grov ask, ek och lind. Föryngringen domineras bitvis av asp, bitvis av gran.

I buskskiktet överväger hassel med inslag av hägg, nypon, en och brakved. Fältskiktet är bitvis av lågörttyp och bitvis av högörttyp. Området är delvis gallrat och röjt.

Fauna och flora

Stjärtmes noterades.

Bedömning

Klass 3.

Nr 6 Laggerud

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Asp och björk dominerar med ett betydande inslag av lind. De flesta träden är klena.

Buskskiktet domineras av hassel. Fältskiktet är av lågörttyp.

Fauna och flora

Ornbär och trolldruva förekommer sparsamt.

Bedömning

Klass 3.

Nr 7 Sjöliden

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Björk och asp dominerar trädskiktet med ett betydande inslag av gran. Grova björkar förekommer sparsamt, i övrigt är skogen klen till medelgrov. Föryngringen domineras av gran. I det glesa buskskiktet finns en, hassel, skogstry och olvon. Fältskiktet är av lågörttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 8 Knipan

Landskap

Omväxlande område bestående av större och mindre skilda delar vid gården Knipan och utefter Knipeviken vid sjön Stora Le. Området har betydelse för landskapsbilden.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag (ÄLL delar)

På några bergknallar är skogen av hedekskogstyp. I övriga delar domineras skogen av björk och asp med bitvis stort inslag av ek. Klibbal, rönn, sälg, ask, lind, gran och tall förekommer också sparsamt. Skogen är mestadels klen till medelgrov, men grova björkar och ekar förekommer. I föryngringen överväger bitvis asp, bitvis ek. Björk- och lindföryngring förekommer också.

I buskskiktet förekommer en på hållmarkerna och hassel på de djupare markerna. Fältskiktet är av lågörttyp utom på bergknallarna där kruståtel tar vid (smalbladig grästyp).

Fauna och flora

I fältskiktet finns skogsklocka, vippärt, bergsjohannesört och bergmynta.

Bedömning

Ett omväxlande område med inslag av den i kommunen ovanliga skogstypen hedekskog. Floran har också vissa intressanta inslag. Klass 2.

Nr 9 Bäckravinen söder om Bergslätt

Landskap

Bäckravin genomskuren av väg och järnväg.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Gråal och asp dominerar trädskiktet med ett betydande inslag av gran. Övriga trädslag är björk, rönn, sälg och hägg som här finns både som buskar och som träd. Skogen är mestadels medelgrov, men här och var finns grova aspar, granar och sälgar. Föryngringen domineras av rotskott från gråal. Lågor och torrakor av gråal är vanliga.

Buskskiktet domineras av hägg. Enstaka röda vinbär och druvfläder finns. Fältskiktet är av högörttyp.

Fauna och flora

Strutbräken, bäckbräsma och rödblära förekommer inom området.

Bedömning

Ett lövskogsområde typiskt för kommunen: bäckravin med gråal. Området har höga naturvärden framförallt för att det börjar få naturskogskaraktär med god tillgång på döda och döende träd. Klass 2.

Nr 10 Rud

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Området har i stort sett klen till medelgrov skog, några grova aspar finns. Asp och björk dominerar trädskiktet med ett betydande inslag av gran. Övriga trädslag är gråal, rönn, Bälgl, ek, tall och någon vildapel. Föryngringen domineras bitvis av gråal men mestadels av gran. Föryngring av asp förekommer också.

Buskskiktet är glest i större delen av området men här och var finns tätare buskage av främst hassel, hägg och på fuktigare ställen videbuskar. Fältskiktet är till största delen av grästyp men bitvis finns bättre mark av lågörttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 11 Bäckdalen vid Anebro

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Gråal, björk och asp dominerar trädskiktet. Övriga trädslag är sälg och gran. Skogen är mestadels klen, enstaka grova aspar finns. Föryngring av framförallt gråal.

Buskskiktet domineras av svartvide och jolster. Fältskiktet är av högörttyp. Området är till viss del betat.

Bedömning

Klass 3.

Nr 12 Bäckdal vid Brunnberg

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Skogen som är klen till medelgrov domineras av gråal, björk och asp. Övriga trädslag är sälg och gran. I föryngringen överväger gråal.

Buskskiktet domineras bitvis av hägg, bitvis av gråvide och svartvide. Fältskiktet är av högörttyp. Området är delvis gallrat.

Fauna och flora

Lundelm, ängsruta, hässleklocka m fl finns området.

Bedömning

Klass 3.

Nr 13 Gillanda

Landskap

En kraftig grussluttning ned mot åkermark. Uppe på åsen går en väg. Fornlämningar finns i området.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Björk och asp dominerar trädkiktet med ett betydande inslag av sälg. Gråal, rönn, gran och tall finns också sparsamt. Föryngringen domineras av björk och gråal.

Framförallt hägg i buskskiktet. Fältskiktet är av bredbladig grästyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 14 Holmen

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Asp, björk och gråal dominerar trädsiktet tillsammans med gran. Kriga trädslag är rönn, Bålg, tall och jolster som förekommer både i busk- och trädform. Skogen är klen till medelgrov. I föryngringar överväger bitvis gran, bitvis gråal.

I busksiktet framförallt vide och jolster. Fältsiktet är på de fuktigare, bitvis sumpiga delarna av högröttyp och på de friska delarna av lågröttyp. Torrakor och lågor av gråal finns här och var.

Bedömning

Klass 3.

Nr 15 Finska

Landskap

Lövskog som omger Örekilsälvens dalgång. Älven har ett snabbare parti vid Finska med flera strömsträckor. Vacker landskapsbild.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Asp, björk och gråal dominerar trädskiktet. Sälj, rönn, alm, ask, ek, gran och tall förekommer också. Grova aspar, Bälgar och ekar finns, i övrigt är skogen klen till medelgrov. Föryngringen domineras bitvis av gråal, gran eller av asp.

I buskskiktet framförallt hägg och på fuktigare mark förekommer videarter. Fältskiktet är av lågörttyp med vissa mindre delar av högört-typ.

Fauna och flora

I fältskiktet finns rödblära, springkorn, lundelm, strutbräken och hässleklocka.

Bedömning

Ett relativt stort lövskogsområde som har betydelse för landskapsbilden. Floran har också vissa intressanta inslag. Klass 2.

Nr 16 Norr och söder om landsvägsbron vid Gesäter

Landskap

Området ligger i det geologiskt intressanta svinlandskapet i Gesäter. Örekilsälven flyter lugnt genom den norra delen, söderut finns flera strömsträckor.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

I den norra delen dominerar asp, gråal, gran och hägg trädskiktet. Den södra delen domineras av samma trädslag utom gran, som endast förekommer sparsamt. Alm är betydligt vanligare i den södra delen, där den förekommer rikligt i en lång bergbrant. Rönn, sälj och lönn förekommer sparsamt. Skogen är klen till medelgrov men i söder vid bergbranten finns inslag av grövre asp och alm. Föryngringen domineras i delen bitvis av gran och bitvis av gråal, den senare i söder. Torrakor och lågor av gråal finns spridda i området. Enstaka hålträd och högstubbar av asp finns i den södra delen.

Buskskiktet domineras av hägg, i söder förekommer även hassel. Fältskiktet är av högörttyp.

Fauna och flora

I den norra delen finns i fältskiktet rödblära, ormbär, jordreva och springkorn. I den södra delen finns en mycket intressant flora enligt "Flora över Dal". I fältskiktet förekommer berglök, kungsmynta, trollsmultron, krissla, lundstjärnblomma, desmeknopp, strutbräken, kransrams, underviol, nässelklocka, hässleklocka, smånunneört, rödblära, jordreva och springkorn. Lunglav påträffade jag vid inventeringen. Den södra delen är också lokal. för försärla.

Bedömning

Området har klara naturvärden, framförallt på grund av det intressanta svinlandskapet. I den södra delen har floran och faunan ett mycket högt naturvärde. Norra delen klass 2, södra klass 1.

Nr 17 Nyhem

Landskap

Skogen växer i raviner av lera, en landskapstyp som är typisk för Gesäters socken.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Gråal och hägg dominerar trädskiktet, som i övrigt består av rönn, asp, gran, tall och vildapel. Skogen är klen till medelgrov.

I buskskiktet överväger hägg. Fältskiktet är av lågörttyp en bit upp på sidorna av lerslutningarna, men längre ner och i botten av ravinerna är det av högörttyp.

Fauna och flora

Gullpudra.

Bedömning

Klass 3.

Nr 18 Djupedalen

Landskap

En bäckravín omgiven av brukade och nedlagda åkrar.

Skogstyp

Örttrivial blandskog.

Asp och gråal dominerar trädskiktet med ett betydande inslag av gran. Övriga trädslag som förekommer är rönn, björk, Bålg och alm. Skogen är klen till medelgrov. Föryngringen domineras bitvis av gran, bitvis av gråal med även asp förekommer.

Buskskiktet domineras av hägg. Fältskiktet är i de nedre delarna av ravinen av högörttyp och i de högre delarna av lågörttyp.

Fauna och flora

Gullpudra, jordreva och rödblåra noterades.

Bedömning

Klass 3.

Nr 19 Holkeberget

Skogstyp

Gråalskog.

Slyartad gråalskog i 3-4 meters höjd. Någon enda grov ek och någon enda medelgrov rönn och alm finns som överståndare.

Skogen kommer troligtvis att likna skogarna i närheten, t ex den vid Nyhem, om den får utvecklas fritt i 10-20 år.

Buskskiktet domineras av hägg, och några enstaka hasselbuskar finns här och var. Fältskiktet är av högörttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 20 Lövskogar och ekhagar runt Kolsäter

Landskap

Ett omväxlande och kuperat landskap som genomrinnas av Töftedalsån och Örekilsälven som här löper samman. Ekhagarna intill vägen har stor betydelse för landskapsbilden.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag. ÄLL (ekhagarna)

I den västra ekhagen är träden mestadels medelgrova, träden står mycket tätare än den i östra. Jorddjupet är grunt och berget går i dagen på några ställen. En och nypon finns i buskskiktet, i trädskiktet finns även björk. I den östra ekhagen står ekarna glest och är grova, där finns även grova askar och almar. Jorddjupet är mäktigt och marken är av högörttyp. Båda ekhagarna betas. I den övriga skogen domineras trädskiktet av björk och asp med stort inslag av alm. Övriga trädslag som förekommer är gråal, klibbal, rönn, sälg, gran och vildapel. Träden är mestadels medelgrova. Föryngring förekommer av asp, gråal och gran.

Buskskiktet domineras bitvis av hägg och bitvis av hassel. Fältskiktet är av högörttyp, utom i den västra ekhagen där fältskiktet är av bredbladig grästyp.

Fauna och flora

Lokal för nässelklocka, springkorn, strutbräken och kanelros.

Bedömning

Ett omväxlande område där de västligaste bitarna består av ekhagar som är en för kommunen ovanlig skogstyp. Hela området har stort naturvärde. Klass 2.

Nr 21 Hålet

Landskap

Området ligger vid sjön Stora Le alldeles väster om Jätteryggens bergbrant.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Gammal åker med träden tydligt koncentrerade till dikena. Skogen är klen men enstaka medelgrova björkar finns. Trädskiktet domineras av björk och klibbal med stort inslag av gran och tall, enstaka asp förekommer också. Buskskiktet är glest med enstaka videbuskar, nypon, en och hägg. I området finns påfallande många hamlade björkar.

Fältskiktet är av högörstyp, bitvis är det sumpigt.

Bedömning

Klass 3.

Nr 22 Lövskogen vid Sund

Landskap

Området ligger vackert vid sjön Stora Le. Östligaste delen som är gallrad ger ett mycket vackert intryck från vägen till Torrskog.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Asp och björk dominerar trädskiktet. Övriga trädslag som finns i området är klibbal, rönn, säl, alm, ask, ek, lind, lönn, gran och tall. Skogen består av klena och medelgrova träd, enstaka grova aspar förekommer. Föryngringen domineras bitvis av asp och bitvis av björk, men ask, lind, rönn, gran och tall förekommer.

Buskskiktet domineras av hassel. En, nypon, skogstry, olvon och gråvide förekommer också. Fältskiktet är av lågörstyp.

Fauna och flora

I fältskiktet finns vädsklint, vippärt, bergmynta, kungmynta, backskafting, backvicker, lundelm, berglök och underviol.

Bedömning

Området har stort naturvärde, dels på grund av storleken, dels den intressanta floran. Dessutom har området stor betydelse för landskapsbilden. Klass 2.

Nr 23 Bäcken

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Skogen, som är klen till medelgrov, domineras av björk och asp med inslag av klibbal. Sparsamt förekommande är rönn, säl, ask, lönn, gran och tall. I föryngringen överväger asp men det finns även björk och gran. I området finns en lägerplats för kanotpaddlare.

Buskskiktet domineras bitvis av hassel, men i de fuktigare delarna av videbuskar. En, hägg, nypon, skogstry, säl och olvon finns också. Fältskiktet är till största delen av lågörstyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 24 Furustad

Landskap

Inom området, som ligger vackert vid sjön Stora Le, finns några små ängar som sluttar mot sjön. En lägerplats för kanotpaddlare finns i området.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Björk, asp och klibbal dominerar trädskiktet, i centrala delar av området är inslaget av alm stort. Beståndets övriga trädslag är sälg, ask, lind, lönn, tall och gran. I föryngringen överväger björk.

I buskskiktet är hassel dominerande, på de mer eller mindre öppna partierna. En, brakved, hägg, nypon och skogstry förekommer också. Fältskiktet är av lågörtstyp.

Fauna och flora

Väddklint, kungsmymta, vippärt, lundelm och backskafting förekommer i fältskiktet. Biotop för hotad flora och fauna.

Bedömning

Klass 1.

Nr 25 Kollsbo

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Asp och björk dominerar trädskiktet med stort inslag av ask och gran. Vidare finns klibbal, rönn, sälg, lind, lönn, apel och tall. Grova aspar, sälgar, askar och lindar förekommer här och var i beståndet som i övrigt är mestadels medelgrovt. Föryngringen domineras av gran, men också av ask, asp och lind. Västra delen av området är gallrad.

Buskskiktet är av hasseltyp med inslag av skogstry, olvon, röda vinbär, en och nypon. I några fuktigare partier förekommer också videbuskar och jolster. Fältskiktet är till största delen av lågörtstyp med mindre delar av högörtstyp.

Fauna och flora

Inom området förekommer kungsmymta, bergsjohannesört, rödblära och underviol. Biotop för hotad flora och fauna.

Bedömning

Klass 1.

Nr 26 Valsebo

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Skogen som är klen till medelgrov domineras av björk och asp. En stor del av området utgörs av gamla åkrar som blivit ganska sumpiga i och med att dikena slutat fungera. Föryngringen domineras bitvis av gran eller av björk.

I buskskiktet förekommer mest olika videarter. Fältskiktet är till största delen av sumpig högrörttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 27 Kilen

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag ÄLL (delar)

Skogen i den östra delen längs bäcken domineras av asp och björk. I den västra delen, som består av dungar insprängda i obrukad jordbruksmark domineras ask och lind. I övrigt finns klibbal, rönn, sälg, alm, ek, lönn, gran och tall. Några grova aspar och en mycket grov sälg finns inom området där skogen i övrigt är klen till medelgrov. En liten damm finns i kanten av området. I den östra delen överväger gran och i den västra lind i föryngringen. Övrig föryngring utgörs av ask och asp.

Buskskiktet domineras av hassel, vidare finns en, nypon och skogstry. Fältskiktet är bitvis av lågrörttyp bitvis av högrörttyp.

Fauna och flora

Lokal för berglök, lundelm och tvåblad. Lokal för järpe.

Bedömning

Den ovanliga skogstypen med dungar av ädellövskog gör att området får ett högt naturvärde. Klass 2.

Nr 28 Liane

Landskap

Ett lövskogsområde intill Grundsjön bestående av gamla betesmarker och igenväxta åkrar.

Skogstyp

Aspskog.

Aspen dominerar trädskiktet, inslaget av björk är bitvis stort. Klibbal, ränn, sälg, lönn, gran, tall förekommer i beståndet. Asp finns av grova dimensioner men i övrigt är beståndet medelgrovt. Föryngringen domineras av asp, men ställvis också av gran. Även björkföryngring förekommer.

Buskskiktet som är glest domineras av hägg. Fältskiktet är till största delen av lågrörttyp. Större delen av området är gallrat.

Bedömning

Klass 3.

Nr 29 Lövskogen vid Stenvallen

Landskap

Ett område vid sjön Stora Le, som bitvis sluttar kraftigt ned mot sjön. I södra delen finns hedekskog på kuperade hållmarker. Övriga delar består mest av gammal jordbruksmark. Området har stor betydelse för landskapsbilden.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag och hedekskog. ÄLL (delar).

I den övervägande delen, som utgörs av blandskog med ädellövinslag, dominerar asp och björk med stort inslag av lind.

Bland de övriga trädslagen är ek något vanligare än rönn, klibbal, sälg, alm, ask, lönn, gran och tall. Skogen är klen till medelgrov. I de delar som utgörs av hedekskog finns även björk: träden där är klena till medelgrova. Föryngringen domineras av asp utom i hedekskogen där ek dominerar. Vidare finns föryngring av lind, ask, lönn och gran.

Bitvis dominerar en buskskiktet även utanför hedekskogen. Hassel är dominant i övriga delar. Övriga buskarter är brakved, hägg, nypon, skogstry, sälg, olvon och videbuskar. Fältskiktet är till största delen av lågörttyp, men bitvis av högörttyp. Inom hedekskogen tillhör fältskiktet smalbladig grästyp.

Området är till största delen gallrat. I den norra delen, som är betad, är gallringen bitvis mycket kraftig.

Fauna och flora

Lokal för berglök, backvicker, klasefibbla, underviol, vippärt och lundelm. Kanelros finns också inom området. Biotop för hotad fauna och flora.

Bedömning

Klass 1.

Nr 30 Assgårdebyn

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

En stor del av området ingår i ett vilthägn. Björk och asp dominerar trädskiktet, några enstaka exemplar av ränn, lind, lönn och gran finns.

Buskskikt och föryngring saknas inom vilthägnet. I delen utanför hägnet finns ett glest buskskikt av vide, olvon och brakved. Föryngringen utgörs där av gran. Fältskikt är bitvis av lågörttyp eller av högörttyp.

Bedömning

Klass 3

Nr 31 Fagersand

Landskap

Ett område som ligger vackert vid sjön Stora Le. Strax nord-väst om området höjer sig det höga Dragonberget över landskapet.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag. ÄLL (delar)

I den norra delen av området, som till största delen består av blockig rasmark, är lind dominant. Lindarna är till största delen grova och medelgrova. I den övriga delen dominerar asp och björk. Övriga träd som finns inom området är alm, ask, ek, lönn, lind, klibbal, rönn, sälg, gran, tall och apel. Träden är av varierande dimensioner och grova träd finns av flertalet trädslag. Föryngringen domineras av asp, men björk, rönn, ek, lind, gran och tall finns också. Enstaka grövre lågor och torrakor av asp förekommer.

Buskskiktet som domineras av hassel är bitvis tätt och bitvis glest. Brakved, nypon, skogstry, olvon och röda vinbär ingår också. Fältskiktet är av lågörttyp.

Fauna och flora

Lokal för blodnäva, vippärt, trolldruva, berglök, underviol, kungsmymta och monke. I buskskiktet finns även svartoxbär. Järpe, mindre hackspett och spillkråka observerades under inventeringen.

Bedömning

Ett omväxlande område med en intressant flora och fauna. Klass 2.

Nr 32 Lilla Valberg

Landskap

Norra delen av området utgörs av en rasbrant mot sjön Stora Le. Området har stor betydelse för landskapsbilden.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Området består av tre visserligen sammanhängande delar, men med klara gränser mellan sig. Norra delen är en ogallrad rasbrant. Mittbiten är kraftigt gallrad och buskskiktet är i stort sett bortröjt. Den södra delen består till stor del av en björkskärm över granföryngring. Träden är till största delen medelgrova och asp och björk dominerar i större delen av området, i söder gran och björk. Övriga trädslag inom området är klibbal, rönn, sälg, ask, ek, lind, lönn och tall. Föryngringen domineras i norr av asp och i söder av gran.

Bitvis finns buskskikt av en och hassel. Fältskiktet är till största delen av lågörttyp men vissa mindre delar av högörttyp finns.

Bedömning

Klass 3.

Nr 33 Lövskogarna runt Valberg

Landskap

Byn Valberg ligger vackert omgiven av lövskog och med kraftigt sluttande inägor ned mot sjön Stora Le. Bäckan från Dammtjärn till Stora Le forsar genom området.

Skogstyp

Trivialblandskog av örtytp.

Asp och björk överväger i trädsiktet men bitvis finns relativt stort inslag av ek. Klibbal, rönn, sälg, ask, lind, lönn, gran och tall förekommer också. Skogen är till största delen klen till medelgrov, men enstaka grova aspar och granar finns. Föryngringen domineras bitvis av asp och bitvis av gran.

Främst hassel i busksiktet. En, hägg, skogstry och olvon är andra buskarter i området. Fältsiktet är till största delen av lågörtstyp men vissa mindre delar är av högörtstyp.

Fauna och flora

Lokal för vippärt, kungsmynta, blodnäva, och backvicker.

Bedömning

En av många lövskogsområde som ligger vid sjön Stora Le och som behövs för att ge omväxling till den i stort sett barrdominerade landskapsbilden. Klass 2.

Nr 34 Näbban

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Asp och björk dominerar trädsiktet med ett stort inslag av ask. Vidare förekommer rönn, sälg, ek, lönn, gran, tall och en hästkastanj som minne av att det bott folk i området. Skogen är till största delen medelgrov, men enstaka grova aspar och sälgar finns. I föryngringen överväger ask men även asp, rönn och gran förekommer.

I busksiktet växer hassel glest. Fältsiktet är av lågörtstyp.

Fauna och flora

Vippärt, blodnäva och trolldruva finns i området.

Bedömning

Belägenheten vid sjön Stora Le och det stora inslaget av ask medför klass 2.

Nr 35 Krappsäter

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag (ÄLL, delar, öster om vägen).

Ett omväxlande område med en högre belägen del i sydöst bestående av klen hedekskog. Längre ned mot sjön finns en brant med framförallt ek och lind. På västra sidan vägen

dominerar björk och klibbal med inslag av grov ek. I större delen av området finns stort inslag av gran. Övriga trädslag är asp, rönn, sälg, ask och lönn. Grova träd finns av björk, ask, lind och ek. I föryngringen överväger björk, klibbal och sälg men även ek, lind, och gran finns.

Buskskiktet domineras av hassel utom i den klena hedekskogen som nästan uteslutande har en i buskskiktet. Övriga buskarter som finns inom området är hägg, nypon, skogstry, sälg, olvon och svarta vinbär. Fältskiktet är i hedekskogen av smalbladig grästyp och övriga delar bitvis av lågörttyp och bitvis av högörttyp.

Fauna och flora

Lokal för hässleklocka, nässelklocka, Bullklöver, vippärt, kungsmyntha och trolldruva.

Bedömning

Ett omväxlande område med stor andel ädellöv och en flora med vissa intressanta inslag. Klass 2.

Nr 36 Lövskogen runt Gälnäs

Landskap

Landskapet runt gården Bältnäs är omväxlande. Nordost om gården sträcker sig en långsträckt bergbrant vars nedre del är lövskogsklädd. Nedför bergbranten rinner en bäck som längre ned mot sjön Stora Le löper ut i en mer öppen dal. Väster om gården rinner också en bäck i en vacker dalgång omgiven av ädellövskog.

Skogstyp

Ädellövblandskog väster om gården. ÄLL. Blandskog med ädellövinslag i övriga delar av området. ÄLL (delar).

I de västra delarna dominerar ek, lind och ask trädskiktet, med ett mindre inslag av björk och asp. Skogen är här grövre än i övriga delar av området fränsett delen alldeles intill gården där det växer grova björkar och ekar. I bergbranten nordost om gården växer asp och björk med stort inslag av alm, längst ned mot bäcken är även inslaget av gråal betydande. Träden är här klena till medelgrova. I bäckdalen sydost om gården växer gråal med ett betydande inslag av ask och klibbal. Övriga trädslag som finns spridda inom hela området är lönn, rönn, sälg, gran, tall och vildapel. Enstaka hålträd och några lågor och torrakor av björk och gråal finns inom området. Föryngringen domineras bitvis av gråal och bitvis av ask.

I buskskiktet är bitvis hassel eller hägg dominant. En, nypon, skogstry och olvon förekommer också. Fältskiktet är av högörttyp. Några mindre delar av lågörttyp förekommer.

Fauna och flora

Bl a förekommer rödblåra, nässelklocka, hässleklocka, sötvedel, bergsjohannesört, kungsmyntha, monke, berglök, vippärt, blodnäva, trolldruva, springkorn, strutbräken, lundstjärnblomma, kransrams och underviol. Enligt Flora över Dal finns även hässlebrodd och snårstarr. Svartoxbär utgör inslag i buskskiktet. Flera sällsynta lavar, t ex skrovellav och blylav, finns i området.

Bedömning

Ett omväxlande område med rik flora och stor andel ädellöv gör att området har mycket högt naturvärde. Klass 1.

Nr 37 Naturvårdsområdet Skansen och lövskogen i omgivningen

Landskap

Naturvårdsområdet utgörs till största delen av en isälvsravin. Området utanför naturvårdsområdet sluttar kraftigt ned mot sjön Stora Le. Märkta gångstigar finns i området.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag. ÄLL (delar).

I naturvårdsområdet domineras trädskiktet av björk och gråal med ett betydande inslag av ek. I övrigt förekommer klibbal, rönn, hägg, sälg, alm, ask, lind, asp, lönn, sykomorlönn, ett fågelbärsträd, två planterade bokar och några små silvergranar. Skogen inom området är till största delen grov. Gråal inom området blir mycket grövre och längre än vad som är normalt för trädslaget. De liknar närmast bokstammar på håll. Mycket grova björkar och ekar finns också. Utanför området är vissa delar parkaktigt skötta och i det glesa trädskikt som finns dominerar medelgrov ek. I övriga delar finns vissa grövre träd främst björk men även tall, däremot är unga kläna träd mestadels ek, asp, lönn och sälg. Gallringar och röjningar har förekommit inom större delen av området, skötseln är ej inriktad på virkesproduktion.

Buskskiktet inom naturvårdsområdet domineras av hägg och har stort inslag av druvfläder. Hassel och druvfläder dominerar i övriga delar, men bitvis finns områden som är täckta med häckspirea. Nypon, sälg, olvon, röda vinbär och snöbär finns också. Fältskiktet är av högörttyp inom naturvårdsområdet och till största delen av lågörttyp utanför detta. Vissa mindre delar är av bredbladig grästyp och vissa av högörttyp. Fler hålträd av gråal- finns inom naturvårdsområdet.

Fauna och flora

Naturvårdsområdet är lokal för rödblära, lundstjärnblomma, strutbräken, kransrams, storrams, trolldruva, hässlebrodd och vitfryle. Backsmörblomma och foderlösa finns utanför naturvårdsområdet. Grönsångaren förekommer inom naturvårdsområdet.

Bedömning

Området har stor betydelse för friluftsliv och landskapsbild. Detta tillsammans med en intressant flora gör att området har stort naturvärde. Klass 2.

Nr 38 Bäckravinen norr om Trolldalen

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Asp och gråal dominerar; stort inslag av björk. Övriga trädslag är ask, ek, klibbal, hägg, rönn, sälg, alm, lind, lönn, gran och tall. Skogen är medelgrov till grov. I föryngringen överväger bitvis asp, bitvis gråal, men även rönn, ek, ask och gran förekommer.

Buskskiktet domineras eller av hägg, hassel. Skogstry, olvon och röda vinbär förekommer också. Fältskiktet är av högörttyp. Lågor, torrakor och högstubbar av både kläna och grova

dimensioner finns rikligt. Främst är det döda träd av gråal men även av björk och asp är vanligt. Flera hålträd finns inom området.

Fauna och flora

Lundstjärnblomma, springkorn, strutbräken, hässleklocka, rödblära, kransrams och hässlebrodd finns i området.

Bedömning

Naturvärdet i området är stort framförallt beroende på en riklig förekomst av stående och kullfallna döda träd. Även floran är intressant. Klass 2.

Nr 39 Bäckdal vid Dalen

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp; vissa mindre delar av hedtyp.

Skogen, som är klen till medelgrov, domineras av asp och björk. Gråal, gran och tall ingår också.

Föryngringen domineras av asp och gran, buskskiktet av en i torrare delar och jolster och gråvide i fuktigare. Fältskiktet varierar från bredbladig grästyp till högröttyp. Området är delvis betat.

Bedömning

Klass 3.

Nr 40 Smedjebön

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Asp och björk dominerar trädskiktet. Sälg, gråal och tall ingår också i beståndet och intill gården finns även ask, några av dem är grova. Skogen i övrigt är klen.

En dominerar buskskiktet. Fältskiktet varierar från smalbladig grästyp till högröttyp. Området är betat.

Bedömning

Klass 3.

Nr 41 Ravinen sydost Rölunda kyrka

Landskap

Jordravin utan vattendrag.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Asp och gråal dominerar trädsiktet med stort inslag av björk och gran. Rönn, sälg, hägg, tall och apel ingår också. Längst i söder finns även planterade och självföryngrade popplar, både klena och grova. Skogen är till största delen medelgrov, men grova rönnar, sälgar och granar förekommer. Föryngringen domineras av gråal. Torrakor förekommer av poppel och gråal. Området är betat.

I busksiktet överväger hassel och hägg. Fältsiktet är upp mot kanten av ravinen av lågörttyp och längre ned av högörttyp.

Fauna och flora

Lokal för rödblära och plattstarr.

Bedömning

Klass 3.

Nr 42 Rankebön

Landskap

Brant jordsluttning som planar ut vid igenväxt inäga.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Asp och sälg dominerar trädsiktet med stort inslag av gran. Björk, gråal, rönn, hägg, någon enda alm och en grov ek förekommer också. Skogen är till största delen grov, många av asparna är mycket grova. Granen är däremot klen till medelgrov och växer som underbestånd under asparna. Föryngringen domineras av gran. Flera hålträd av asp förekommer.

I busksiktet överväger hägg, men i busksiktet finns även hassel, nypon, sälg, jolster, gråvide och krusbär. Fältsiktet är av högörttyp.

Fauna och flora

Lokal för rödblära, kransrams och plattstarr.

Bedömning

Området har höga naturvärden framförallt beroende på att det finns rikligt med grov, rötad asp och att flera hålträd finns i området. Klass 2.

Nr 43 Lövskogen öster om Torp

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp; vissa mindre delar av sumpbjörkskog.

Björk och asp dominerar trädsiktet. Rönn, sälg, gran och tall förekommer också. Skogen är till största delen klen till medelgrov men enstaka grova aspar förekommer. Föryngringen domineras av björk.

I buskskiktet överväger videarter; en förekommer på några mindre, torrare partier. Fältskiktet är till största delen av fuktig lågörttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 44 Lövskogen vid Sannerud och Äng

Landskap

Området har lång strand mot Sandsjön, flera bäckdalar ingår i området och delen längst i söder är omgiven av ett mosaikartat odlingslandskap med små åkrar och mindre löv- och barrbestånd.

Skogstyp

Trivialblandskog av örtytp; vissa mindre partier med aspskog.

Asp och björk dominerar trädskiktet, men bitvis är aspen ensam dominant. Övriga trädslag är gråal, klibbal, rönn, säl, alm, lind, lönn, gran, tall och några knäckepilar. Grova aspar finns på flera ställen och även enstaka grova sälgar, men i större delen av området är skogen klen till medelgrov. Föryngringen domineras av asp. Flera håltråd av asp förekommer i området. Enstaka torrakor, lågor och högstubbar av främst asp förekommer också. Aspen är bitvis starkt angripen av röta.

En respektive hassel överväger i buskskiktet. Brakved, hägg, nypon, skogstry, säl, olvon, videarter och röda vinbär ingår också. Fältskiktet är till största delen av lågörttyp, vissa mindre delar är av högörttyp. Området är bitvis gallrat, en liten del är betad.

Fauna och flora

Lokal för underviol, strutbräken, lundelm, nässleklocka, kärfräken, klasefibbla, rödblåra, backsmörblomma, korallrot, ängsruta och ängsklocka. Enligt Flora över Dal även desmeknopp. I buskskiktet förekommer kanelros.

Bedömning

Biotop för hotade växt- och djurarter. Klass 1.

Nr 45 Liden

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Asp och björk dominerar trädskiktet med stort inslag av ask och gran. Övriga trädslag är klibbal, rönn, säl, lind, lönn, tall och hästkastanj. Grova träd finns av asp, björk, säl, ask och gran, men beståndet som helhet är medelgrovt. Föryngringen domineras bitvis av ask respektive gran, också asp finns.

Buskskiktet domineras av hassel, i övrigt ingår en, brakved, hägg, nypon, skogstry, olvon, tibast, krusbär och syren. Fältskiktet är till största delen av lågörttyp men i bäckdalen i söder är det av högörttyp.

Fauna och flora

Lokal för backsmörblomma, underviol, vårärt, backskaftning, trolldruva, strutbräken, hässlebrodd, lundelm och gullpudra. I området ska även finnas grönkulla. Järpe noterades.

Bedömning

Biotop för hotad flora och fauna. Klass 1.

Nr 46 Pipeliden

Landskap

Det före detta torpet Pipeliden är högt beläget med kraftig sluttning dels ned mot landsvägen och dels åt norr mot en bäckravin.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag

Asp och björk dominerar trädskiktet med stort inslag av ask. Klibbal, rönn, sälg, lind, lönn, gran, tall och gamla applar och fågelbärsträd finns kvar i närheten av husgrunden. Skogen är medelgrov och föryngringen utgörs till största delen av ask, men även asp, lönn och gran förekommer.

Buskskiktet är av hasseltyp: skogstry och nypon ingår. Fältskiktet är bitvis av lågörttyp och bitvis av högörttyp.

Fauna och flora

I fältskiktet förekommer grönkulla, backsmörblomma, backskafting, underviol, trolldruva och tvåblad.

Bedömning

Biotop för hotade växt- och djurarter. Klass 1

Nr 47 Lundekasen

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Beståndet som till största delen är medelgrovt, har hög andel tall och gran. Asp och björk är något vanligare än barrträden, enstaka rönnar och sälgar förekommer också.

Föryngringen domineras av gran.

Buskskiktet är glest och består av en, brakved, nypon och någon syrenbuske intill en husgrund. Fältskiktet är av bredbladig grästyp.

Fauna och flora

Lokal för grönkulla och brudsporre.

Bedömning

Biotop för hotad flora och fauna. Klass 2

Nr 48 Lövskogen vid Ekeråsen

Landskap

En stor del av området består av för ca 20 år sedan nedlagd jordbruksmark. I södra delen av området rinner en bäck.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Själva bäckdalen utgörs av trivialblandskog av örttyp. Björk, asp, gran och tall dominerar trädskiktet, bitvis med stort inslag av lönn. I bäckdalen mest gråal och björk. Övriga trädslag är rönn, sälg, ask och lind. Skogen är klen på de gamla inägorna men i den mer ursprungliga lövskogen är träden medelgrova; några grova lindar och lönnar förekommer också. Föryngringen domineras i bäckdalen av gråalv gran är dominerande i övriga delar. Björk-, lind- och lönnföryngring förekommer också.

Buskskiktet runt bäcken domineras av videarter, hassel dominerar i övriga delar. Hägg och ölandstok förekommer också. Fältskiktet är bitvis av högörstyp och bitvis av lågörstyp.

Fauna och flora

Lokal för underviol, väddklint, tvåblad, vårärt, trolldruva, backskafting och korallrot.

Bedömning

Biotop för hotad flora och fauna. Klass 1

Nr 49 Sand

Landskap

Bäckdal och gammal jordbruksmark runt ödegården Sand vid Sandsjön

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Skogen, som är klen till medelgrov, domineras av björk och asp med stort inslag av gran. Övriga trädslag är gråal, klibbal, rönn, sälg, lind, lönn, tall och vid sjön står några klena knäckepilar. Föryngringen domineras av gran.

I buskskiktet överväger hägg. En, brakved, nypon, hassel, skogstry, olvon och videarter förekommer. Fältskiktet är av lågörstyp. Området är bitvis gallrat.

Fauna och flora

Backskafting, rödblåra, klasefibbla, kärrfräken, lundelm och ängsruta växer i området.

Bedömning

Biotop för hotad flora och fauna. Klass 1

Nr 50 Asslerud

Landskap

Den norra delen av området utgörs av en rasbrant.

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp i söder; lindskog i den lilla delen i norr, ÄLL.

I den norra delen är skogen medelgrov. Lind dominerar trädskiktet med stort inslag av ask och asp. I den södra delen är skogen klen till medelgrov, asp och björk dominerar med stort inslag av tall. Rönn, sälg och gran ingår också.

Buskskiktet består i norr av hassel och skogstyg, i söder av en, hassel, nypon, brakved och vid stranden av videarter. Fältskiktet är av lågörttyp. Bredbladig grästyp förekommer bitvis i det södra området.

Fauna och flora

Lokal för klasefibbla, vårärt, backviol, backsmörblomma, underviol och ängsruta.

Bedömning

Ovanlig skogstyp. Biotop för hotad flora och fauna. Klass 1

Nr 51 Risane

Skogstyp

Björkskog som bitvis är av sumpskogstyp.

Klen till medelgrov björk dominerar trädskiktet, ett betydande inslag av asp och sälg finns på de torrare delarna. Övriga trädslag inom området är gråal, klibbal, rönn, gran och tall.

Föryngringen domineras av björk, men även gran och gråal förekommer.

I buskskiktet överväger videarter i de fuktigare delarna, övrigt är buskskiktet dåligt utvecklat. Fältskiktet är till största delen av lågörttyp, i sumpbjörkskogen dock av sumpig högörttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 52 Olasbyn

Skogstyp

Björkskog i norr. Den lilla delen i söder består av hagmark med blandade lövträd.

I den norra delen dominerar klen till medelgrov björk; inslaget av sälg är betydande. Asp, klibbal, rönn, sälg, gran och tall förekommer också. I hagmarken är träden grövre; asp och björk dominerar men inslaget av gran och tall är stort. Någon sälg och någon klibbal finns också. Föryngringen består av björk och gran.

Buskskiktet domineras i norr av sälg och videarter, i hagmarken av en och hassel. Fältskiktet är i den norra delen av högörttyp, i hagmarken av lågörttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 53 Bodane

Landskap

Lövskog runt delvis brukad jordbruksmark.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Skogen inom området har en mycket blandad sammansättning. Asp är vanligast därnäst ask. Dessa två trädslag motsvarar ca 30-40 procent av volymen. I övrigt förekommer björk, rönn, sälg, alm, ek, lind, lönn, gran och tall. Vid ett öde hus i nordvästra delen av området finns även en planterad bok, och en alle vid en gammal hästväg bestående av planterad lönn och oxel. Vid huset finns också apel, körsbär, trädgårdshallon, syren och häckspirea. Skogen är till största delen medelgrov till grov, enstaka mycket grova ekar förekommer. Föryngringen domineras av ask. Asp-, lind- och granföryngring förekommer också.

Hassel dominerar buskskiktet med inslag av en, brakved, nypon, skogstry, sälg och vide. Fältskiktet är bitvis av lågörttyp och bitvis av högörttyp. Enstaka lågor och torrakor av asp, björk och sälg förekommer.

Fauna och flora

Lokal för smörbollor, trolldruva och underviol. Vid ödehuset förekommer också mästerrot som odlingsrest.

Bedömning

Området har stort naturvärde dels p g a skogens varierade artsammansättning, dels p g a floran, framförallt den bitvis rika förekomsten av smörbollor. Klass 2.

Nr 54 Bön (östra området)

Skogstyp

Björkskog som delvis är av sumpskogstyp.

Björk dominerar. På västra sidan vägen är inslaget av sälg betydande. Asp, gran och tall förekommer också. Östra sidan av vägen består av en gammal björkhage som numera liknar en björkskärm över granföryngring. Träden i den före detta björkhagen är mestadels medelgrova, några få år grövre. I den västra delen är skogen klen till medelgrov. Björken är för det mesta glashjörk.

Buskskiktet domineras av vide. En, brakved, sälg och olvon förekommer också. Fältskiktet varierar mellan lågört- och högörttyp.

Fauna och flora

Lokal för smörbollor.

Bedömning

Klass 3.

Nr 55 Bön (västra området)

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Asp och björk dominerar trädskiktet med stort inslag av alm och ask. I övrigt förekommer rönn, sälg, lind, lönn, gran, tall och någon apel. Skogen är till största delen medelgrov. I föryngringen överväger ask, men även asp och gran förekommer.

Buskskiktet, som bitvis är tätt, domineras av hassel. Fältskiktet är av högörstyp.

Fauna och flora

Tvåblad, backsmörblomma, underviol och rödblåra.

Bedömning

Området har stort ädellövinslag och en intressant flora. Klass 2.

Nr 56 Lund

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Klen till medelgrov asp och björk dominerar. Gråal, klibbal, rönn, sälg, gran och någon enda klen lönn och ek förekommer också. Föryngringen domineras av gran.

Buskskiktet är dåligt utvecklat. Fältskiktet är till största delen av lågörstyp. Både sämre och bättre partier förekommer.

Bedömning

Klass 3.

Nr 57 Högkil

Skogstyp

Norra delen hagmark med blandade lövträd. Södra delen sumpbjörkskog.

I hagmarken dominerar ek, björk och asp trädskiktet. Ask, lind, lönn, gran och tall förekommer också. Grova ekar och lindar finns, i övrigt är de flesta träden medelgrova.

Sumpbjörkskogen är närmast att betrakta som en skärm över granföryngring, träden som är medelgrova står glest med jämna avstånd. Enstaka klibbalar förekommer och i kanten mot Högkilsbäcken även någon gråal.

Buskskiktet, som är glest, domineras i hagmarken av hassel och en, i sumpbjörkskogen av brakved. Fältskiktet i hagmarken är bitvis av smalbladig grästyp, eller bredbladig grästyp och bitvis av lågörstyp. Fältskiktet i sumpbjörkskogen är av högörstyp.

Bedömning

Hagmarker är numera mycket ovanliga i kommunen; norra delen klass 2 och den södra klass 3.

Nr 58 Orrslätt

Landskap

Bäckdal och gammal åkermark vid byn Orrslätt.

Skogstyp

Björkskog.

Björk dominerar trädsiktet, men ett betydande inslag av asp förekommer. Övriga träd inom området är gran, tall, sälk och gråal. Skogen är klen till medelgrov. Föryngring av gran och gråal förekommer.

Busksiktet domineras av videarter. Större delen av fältsiktet är av örttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 59 Åsen

Landskap

Lövskog omgiven av jordbruksmark.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Asp och björk dominerar trädsiktet med ett betydande inslag av ek och gran. Några grova ekar och aspar förekommer i övrigt är träden mestadels medelgrova. Övriga trädslag inom området är rönn, sälk, alm, ask och tall. Föryngringen domineras bitvis av asp och bitvis av gran.

Busksiktet domineras hassel. En, nypon, sälk, olvon, jolster och gråvide förekommer också. Fältsiktet varierar från smalbladig grästyp till högröttyp, vilket beror på det mycket varierande jorddjupet inom området.

Bedömning

Klass 3.

Nr 60 Bäckdal vid Böle

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Björk och gran dominerar trädsiktet. Asp, gråal, rönn, sälk och tall förekommer också. Skogen är klen till medelgrov. Föryngringen domineras av gran, även föryngring av asp och gråal. förekommer.

I busksiktet överväger videarter och hägg. Fältsiktet är av högröttyp.

Bedömning

Klass 3.

Nr 61 Lövskogen vid Kårböle

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Asp och björk dominerar trädskiktet. Rönn, Bälk, gran och tall förekommer också. I den västra delen finns dessutom gråal, lind och lönn. Skogen är klen till medelgrov. Föryngringen domineras av asp och gran, i den västra delen förekommer också gråal och rönn. I den östra delen förekommer lågor och torrakor av asp, björk och sälg sparsamt. Men aspen i området är till stor del angripen av röta, vilket troligtvis hänger samman med den för trädslaget svaga marken. Enstaka hålträd förekommer.

I den östra delen är buskskiktet glest och domineras av en. I den västra delen är buskskiktet väl utvecklat. Hassel, brakved och hägg dominerar olika delar av området. En, nypon, olvon och videarter förekommer dessutom. Fältskiktet i östra delen är till största delen av bredbladig grästyp. I den västra delen är fältskiktet bitvis av lågörttyp och bitvis av högörttyp.

Fauna och flora

I den västra delen förekommer desmeknopp (Stefan Hult).

Bedömning

Den goda tillgången på död och döende ved i den östra delen tillsammans med hela områdets storlek och variation gör att området har högt naturvärde. Klass 2.

Nr 62 Berget

Landskap

Gamla igenväxta åkrar och betesmarker vid ödegården Berget. I nordost gränsar området mot öppna vallar som sluttar mycket kraftigt ned mot gården Skänken.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Asp och björk dominerar trädskiktet med ett betydande inslag av ask och gran. På de nedlagda åkrarna är träden klena, i övrigt är de medelgrova till grova. I trädskiktet förekommer också sälg, ek, lind, lönn, tall och vid huset någon apel. Asp, ask och gran dominerar föryngringen.

Buskskiktet domineras av hassel. En, nypon, skogstry och olvon förekommer också. De nedlagda åkrarna saknar eller har ett mycket glest buskskikt. Fältskiktet är bitvis av lågörttyp och bitvis av högörttyp.

Fauna och flora

Lokal för gullpudra och strutbräken.

Bedömning

Klass 3.

Nr 63 Näs

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Asp och björk dominerar trädskiktet med ett betydande inslag av ek. Klibbal, rönn, säl, alm, ask, lind, lönn, gran, tall och apel förekommer också. Skogen är till största delen medelgrov men bitvis förekommer grova, almar, askar, ekar, lindar, aspar och granar. Några mycket grova lindar finns inom området. Föryngringen domineras av ask och asp.

I buskskiktet överväger hassel med inslag, av skogstry och olvon. Fältskiktet är bitvis av lågörttyp och bitvis av högörttyp.

Fauna och flora

Lokal för backsmörblomma, underviol och ängsruta.

Bedömning

Klass 3.

Nr 64 Strand

Landskap

Ett vackert lövskogsområde med lång strandlinje mot sjön Grann. Vissa mindre delar vid 4H-gården är myrmarker.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Asp och björk dominerar trädskiktet med ett betydande inslag av ek och lind. Klibbal, rönn, säl, gran och tall förekommer också i trädskiktet. Skogen är till största delen medelgrov. Grova aspar, säl, ekar och lindar finns spridda inom området. Föryngringen utgörs av asp och gran.

Buskskiktet domineras av hassel med inslag av en, brakved, hägg, nypon, skogstry, olvon och videarter. Fältskiktet är bitvis av lågörttyp och bitvis av högörttyp. Enstaka hålträd förekommer.

Fauna och flora

Lokal för underviol och ängsruta.

Bedömning

Områdets storlek och hagmarksinslaget medverkar till att området får högt naturvärde.
Klass 2.

Nr 65 Lövskog runt Henneviken och Bjurviken

Landskap

Ett område som ligger vid det av sjöarna Grann och Torrsjön sönderskurna landskapet vid Henneviken och Bjurviken.

Skogstyp

Blandskog med ädellövinslag.

Skogen är till största delen medelgrov men inslag av grövre aspar, björkar och ekar finns. I trädskiktet dominerar asp och björk med ett betydande inslag av ek och gran. Övriga trädslag inom området är klibbal, rönn, Bälg, ask, lind och tall. Föryngringen domineras av gran.

I buskskiktet överväger en och hassel med inslag av brakved, hägg, nypon, sälg och videarter. Fältskiktet är bitvis av lågörttyp och bitvis av högörttyp.

Fauna och flora

Lokal för underviol.

Bedömning

Klass 3.

Nr 66 Långenäs

Skogstyp

Trivialblandskog av örttyp.

Björk och asp dominerar trädkiktet; klibbal, ask, ek, lönn, gran och tall förekommer också. De flesta träden är klena. Föryngringen domineras av björk.

Buskskiktet domineras av en och hassel. Fältskiktet är till största delen av lågörttyp, vissa mindre delar är av högörttyp.

Bedömning

Klass 3.

FÖRTECKNING ÖVER BESKRIVNA OMRÅDEN

Objektsnummer	Namn
1	Dalen i Nössemark
2	Bomarken
3	Sörskottan
4	Nordskottan
5	Rävmarken
6	Laggerud
7	Sjöliden
8	Knipan
9	Bäckravinen söder om Bergslätt
10	Rud
11	Bäckdalen vid Anebro
12	Bäckdal vid Brunnsberg
13	Gillanda
14	Holmen
15	Fulka
16	Norr och söder om landsvägsbron vid Gesäter
17	Nyhem
18	Djupedalen
19	Holkeberget
20	Lövskogar och ekhagar runt Kolsäter
21	Hålet
22	Lövskogen vid Sund
23	Bäcken
24	Furustad
25	Kollsbo
26	Valsebo
27	Kilen
28	Liane
29	Lövskogen vid Stenvallen
30	Assgårdebyn
31	Fagersand
32	Lilla Varberg
33	Lövskogarna runt Valberg
34	Näbben
35	Krappsäter
36	Lövskogen runt Bälån
37	Naturvårdsområdet Skansen och lövskogen i omgivningen
38	Bäckravinen norr om Trollaldalen
39	Bäckdal vid Dalen
40	Smedjebön
41	Ravinen sydost Rölunda kyrka
42	Rankebön
43	Lövskogen öster om Torp
44	Lövskogen vid Sannerud och Äng
45	Liden
46	Pipeliden

47	Lundekasen
48	Lövskogen vid Ekeråsen
49	Sand
50	Asslerud
51	Risane
52	Olasbyn
53	Bodane
54	Bön (östra området)
55	Bön (västra området)
56	Lund
57	Höggil
58	Orrslätt
59	Asen
60	Bäckdal vid Böle
61	Lövskogen vid Kårböle
62	Berget
63	Näs
64	Strand
65	Lövskog runt Henneviken och Bjurviken
66	Långenäs